

התובע:

[REDACTED]

- נ ג ד -

הנתבעת:

[REDACTED]

פסק בוררות

1. רקע והשתלשלות רלבנטית

- 1.1. הנתבעת רכשה את מלוא הזכויות בכרטיסו של הנתבע בתמורה לסכום ע' [REDACTED].
- 1.2. ביום 31.7.2011 נכרת בין הצדדים הסכם בדבר העסקתו של התובע ככדורגלן במסגרת הנתבעת (להלן – "המועדון" או "הקבוצה") לעונות המשחקים 11/12, 12/13, 13/14 ו-14/15 (להלן – "ההסכם").
- 1.3. שכרו של התובע לעונות המשחקים השונות נקבע בסעיף 2.14 לנספח להסכם (להלן "הנספח"), באופן שהמשכורת הבסיסית הכוללת (ברוטו) לכל עונה תחולק ל-12 משכורות חודשיות.
- כך נקבע כי השכר לעונת 13/14 יהיה בס' [REDACTED] ברוטו וישולם ב-12 משכורות חודשיות בנות [REDACTED] ברוטו כ"א וכי השכר לעונת 14/15 יהיה בס' [REDACTED] ברוטו וישולם ב-12 משכורות חודשיות בנות 78,500 ₪ ברוטו כ"א.
- בסעיף 2.2 לנספח נקבע כי בנוסף למשכורת, יהיה התובע זכאי למענקים בגין הישגים הנהוגים בהתאם לשיקול דעתו של המועדון.
- 1.4. בהתאם להסכם השאלה מספטמבר 2012, הושאל התובע ע"י המועדון למועדון [REDACTED] ונת המשחקים 12/13.

בסעיף 2.11 להסכם זה, הצהיר התובע כי **בתקופת ההשאלה**, המועדון לא יישא בתשלום כלשהו בקשר עם ההסכם לרבות שכר, מענקים, רכב, תנאים סוציאליים וכדו'.

בהתאם לנספח ג' לכתב התביעה מיום 11.9.12, הצהיר התובע כי קיבל מהמועדון את כל המגיע לו עד לתום עונת 12/13.

הנה כי כן, אין מחלוקת כי התובע קיבל את כל המגיע לו בהתאם להסכם עד לתום עונת המשחקים 12/13 אשר הסתיימה ביום 31.5.13.

1.5. בתחילת חודש ספטמבר 2013, הגיש התובע נגד המועדון תביעה במסגרת תיק בוררות [REDACTED] להלן - **הבוררות "הראשונה"**.

לטענתו, בתום עונת ההשאלה למועדון [REDACTED] הובהר לו במהלך חודש יוני 2013 ע"י הנהלת הקבוצה והמאמן, "כי הוא איננו בתוכנית הקבוצה לעונת המשחקים 13/14 וכי הוא מתבקש לחפש לעצמו קבוצה אחרת".

התובע ראה בכך הפרה של ההסכם ועתר לסעדים הבאים:

- תשלום משכורת יוני 2013.
- החזר תשלומי רכב שהופחתו במשכורת יולי 2013.
- פיצוי בגובה שכר חוזהו לעונת 13/14 בסך 870,000 ₪ ברוטו.
- צו מידי המאפשר לתובע להתקשר עם כל קבוצה אחרת.

1.6. במהלך הדיון בבוררות הראשונה שהתקיים ביום 8.10.13, הבאתי בפני הצדדים את הצעתו לסיום המחלוקת בפשרה ולאחר שהצדדים הביעו הסכמתם, ניתן על ידי ביום 13.10.13 פסק בוררות לפיו:

- המועדון חויב לשלם לתובע את משכורת יוני 2013 ולאפשר לתובע להמשיך בהחזקה ובשימוש ברכב שמסרה לו.
- שאר הטענות וסעדי התובע בהתאם לתביעה בבוררות הראשונה נדחו.

1.7. בהתאם להסכם השאלה מיום 8.1.14, הושאל התובע ע"י המועדון למועדון הכדורגל [REDACTED] ליתרת עונת 13/14, דהיינו – עד ליום 31.5.14.

בהתאם לסעיף 3.2 להסכם זה, התחייב מועדון [REDACTED] לשאת בכל התשלומים כלפי השחקן לרבות שכר, ביטוח, תנאים סוציאליים, רכב, שכ"ד וכדו'.

1.8. בחודש אוקטובר 2014 הגיש התובע את התביעה בתיק דנא (להלן – **"התביעה"**) במסגרתה תבע סכום של [REDACTED] ₪ ברוטו, הכולל שכר עבודה עד לתום תקופת ההסכם בסך [REDACTED] ₪, דמי שימוש לרכב בסך [REDACTED] ₪, דמי שכירות בסך [REDACTED] ₪ ופיצוי בגין הפרת ההסכם (נזק לקריירה) בסך [REDACTED] ₪.

2. הסעד לתשלום שכר עונת 14/15

כללי

2.1. עיון בתביעה מגלה כי באשר לתשלומי השכר, המדובר בתביעה לתשלום מלוא השכר לעונת 14/15 בסך 00 (ברוטו), קרי - החל מחודש 6/14 ועד לתום חודש 5/15.

הנה כי כן, ככל שהמדובר בשכר לעונות קודמות, מסכים התובע כי לא קיים חוב כלשהו מצד המועדון כלפיו.

2.2. בהחלטתי מיום 15.2.15, הוריתי על רישומו של התובע כשחקן מן המניין במועדון הכדורגל הצדדים, לפיו תקופת ההסכם נקבעה מיום 15.2.15 ועד ליום 31.5.15 בתמורה לשכר ברוטו בסך (להלן - "הסכם אשדוד").

לא נהיר לי והדבר תמוה בעיני, מדוע בסיכומיו (סעי' 6), נותר התובע בתביעתו לתשלום שכר בסך (ברוטו) על אף שבהתאם ל"הסכם" הוא קיבל או זכאי לקבל סכום של (ברוטו) אותו, בכל מקרה, היה עליו להפחית מתביעתו.

2.3. אקדים ואציין, כי לאחר בחינה עמוקה של ראיות הצדדים ושכלולן בתיק זה, נחה דעתי כי עובר לעונת המשחקים 14/15, התובע הוצא מסגל המועדון מסיבות מקצועיות גרידא ולא מסיבות אחרות כלשהן ובכללן לא בשל סכסוך אישי שנוצר בינו לבין המועדון.

בעניין זה מקובלים עלי דברי מנכ"ל המועדון, לפיהם בתחילת עונת 14/15 נבחן התובע עם מספר שחקנים נוספים ע"י מאמנו החדש של המועדון וזה החליט שלא לכלול בסגל מספר שחקנים ביניהם התובע.

לא מצאתי כל ממש בטיעונו של התובע כי הוצאתו מהסגל נבעה מנקמנות בשל סכסוך אישי שנוצר בינו לבין המועדון, לא זו בלבד שטיעון זה נעדר תשתית עובדתית ברמה הנדרשת, אלא שהוא אינו עומד במבחן ההיגיון, שהרי אין זה סביר אשר השקיע ברכישת השחקן סכום עתק ינתב עצמו למישור אישי ונקמני כלפי התובע, תוך ויתור על השקעתו זו.

המחלוקת העולה מסעיפים 3.2 ו-2.6 לנספח

2.4. סעי' 3.2 לנספח (להלן - "סעי' 3.2") קובע בזו הלשון:

"למען הסר ספק ומבלי לפגוע באמור בסעיפים 4 ו-5.1 להלן, מובהר בזאת כי מקום בו השחקן לא ייטול חלק בפעילות הקבוצה, לרבות השתתפות באימונים ו/או משחקים, מכל סיבה שהיא, על פי החלטת הקבוצה מלבד, פציעה ו/או מחלה, יהא זכאי אך ורק למשכורת על פי הסכם זה ולא יהא זכאי למענק ו/או לפרמיה, מכל מין וסוג שהוא, בגין הישגי הקבוצה".

האמור בסעי' 4 לנספח (ענייני בריאות התובע) ובסעי' 5.1 לנספח (ענייני משמעת) לא עלה בבוררות זו ע"י מי מהצדדים ואינו רלבנטי לענייננו.

לכאורה, בהתאם ללשונו של סעי' 3.2, זכאי התובע לתשלום משכורתו בעונת 14/15 בהתאם להסכם, על אף שלא נטל חלק בפעילות המועדון בשל הוצאתו מהסגל מסיבות מקצועיות.

2.5. לטענת המועדון חרף האמור בסעי' 3.2, אין התובע זכאי לתשלום שכר נוכח הוראת סעי' 2.6 לנספח (להלן – "סעי' 2.6") בזו הלשון:

"למען הסר ספק, יובהר כי היה והשחקן יושאל לקבוצה אחרת ו/או לא ייכלל בסגל הקבוצה, לא ישולמו לשחקן התשלומים המפורטים לעיל".

אכן, לשונו של סעי' 2.6 ברורה ומפורשת והיא מקנה למועדון אפשרות להשתחרר ממחויבויותיו הכספיות שבהסכם כלפי התובע, מקום בו התובע לא נכלל בסגל המועדון בשל סיבות מקצועיות גרידא כבמקרה דנן.

2.6. התייחסותו של התובע בסיכומיו (ע"מ 3 ו-4) לסעי' 2.6, מתמצת בטענות כי "הוראתו בלתי חוקית בעליל בשל היותה מנוגדת להוראות חוק הגנת השכר" וכי היא עומדת בסתירה להוראת סעי' 3.2 ולפסק בבוררות הראשונה שביטא הסכמות של הצדדים, לפיו חויב המועדון בנסיבות דומות של הוצאת התובע מסגל הקבוצה, בתשלום משכורת יוני 2013 ולא עמד על אי תשלום בהתאם להוראת סעי' 2.6.

2.7. אדון במחלוקת ואכריע בה כדלקמן:

2.7.1. אכן למקרא הסעיפים, קיימת סתירה מובהקת בין ההוראות השונות שבסעיפים 3.2 ו-2.6 לנספח.

טוען המועדון כי לאו סתירה היא שכן, סעי' 3.2 מכוון לשחקנים המוצאים מסגל הקבוצה באופן נקודתי, ממשחק זה או אחר על אף שהם נמנים באופן קבוע עם סגל הקבוצה, בעוד סעי' 2.6 מיועד לשחקנים (כגון התובע), הנגרעים ממצבת השחקנים של הקבוצה בעונה רלבנטית ואין ספק שאינם חלק מסגל הקבוצה.

אין בידי לקבל טיעון זה.

2.7.2. מחד גיסא טוען המועדון (סעי' 22 לסיכומיו) כי לשון הסעיפים ברורה ומפורשת וכי משמעותה פשוטה, רגילה וטבעית מן הכתוב ומאידך גיסא, בטיעונו, הוא מוסיף ללשון הכתוב בסעיפים את מה שאין בהם.

הכתוב בסעי' 2.6 אינו עוסק בשחקן הנגרע מסגל הקבוצה באופן קבוע והכתוב בסעי' 3.2 אינו עוסק בשחקן המוצא מסגל הקבוצה באופן נקודתי.

הקורא האובייקטיבי מן הצד, אינו יכול להבין שכל אחד מהסעיפים עוסק בסיטואציה שונה או במצב אחר, כנטען ע"י המועדון.

2.7.3. משקיימת סתירה בין הסעיפים בהסכם, הרי שבדרך כלל יש להעדיף את הסעיף שהכתוב בו נוח יותר לצד שלא ניסח את ההסכם. כידוע, כלל זה זכה בפסיקה להתפתחות בזו הלשון:

"חווה הניתן לפרושים שונים והיתה לצד לחוזה עדיפות בעיצוב תנאיו, פירוש כנגדו עדיף על פירוש לטובתו" המבחן, איפוא, הוא מהותי (ולא טכני) ומתמקד בבחינת כוחם היחסי של הצדדים להסכם ובמלים אחרות מי מהצדדים שולט בתוכנו של ההסכם.

במקרה דנא, ברור לחלוטין כי המועדון הוא זה ששלט בתוכנו של ההסכם ועיצב את תנאיו ועל כן האמור בסעיף 3.2 פועל לטובת התובע.

2.7.4. זאת ועוד, מכח היותו של התובע מועסק ע"י המועדון, לא קיים שוויון בין הצדדים, בפרט בשל היות המועדון "המשלם" והתובע "מקבל תשלום השכר". ככזה זכאי התובע להגנה על שכרו החוזי אפילו נמצא שהוא וויתר עליו בסעי' 2.6 להסכם (ולא כך) שהרי, עובד לא יכול לוותר על שכרו בהיותה של ההגנה על שכרו קוגנטית ולא ניתנת להתנאה או לוותר עקרון חופש החוזים.

גם בשל כך, הוראת סעי' 3.2 גוברת על זו שבסעי' 2.6.

2.7.5. התוצאה היא שאפילו הוצא התובע מסגל המועדון מסיבות ענייניות ומקצועיות, זכאי הוא לתשלום שכרו לעונת 14/15 העומד לזכותו ברוטו.

האם יש להפחית משכר התובע לעונת 14/15

2.8. כאמור, בהתאם ל"הסכם", נמנה התובע על סגל מועדון מיום 15.2.15 ועד ליום 31.5.15 (תום עונת 14/15) בתמורה לשכר בסך ש.ה.

ברור לחלוטין כי את הסכום של ש.ה יש להפחית משכר עונת 14/15 המגיע לתובע מהמועדון, אך השאלה היא האם זכאי התובע לשכר כלשהו מהמועדון בגין התקופה בה שיחק בקבוצת ש.ה.

2.9. לאחר שבחנתי הנסיבות והראיות, הגעתי לכלל מסקנה כי עם כריתת "הסכם" נסתיימו היחסים החוזיים שבין התובע למועדון ועל כן אין הוא זכאי לשכר כלשהו מהמועדון לתקופת "הסכם" ש.ה.

למסקנתי זו הגעתי מהטעמים הבאים:

2.9.1. מקובלת עלי טענת המועדון, כי במהלך ההכנות לעונת 14/15 ולכל המאוחר בחודש יוני 2014, הודיע לתובע כי הינו משוחרר ללא כל תנאי וללא תמורה מהמועדון והוא רשאי להתקשר עם כל קבוצה שיחפוץ (דברי מנכ"ל המועדון, מר ש.ה. פרטיכל ע"מ 27 סיפא וע"מ 28 רישא, דברי הסוכן מר ש.ה. פרטיכל ע"מ 46 ש' 24-22, דברי הסוכן מר ש.ה. פרטיכל ע"מ 42 ש' 21-20 והצהרת בא כח המועדון – עו"ד ש.ה. בישיבת הבוררות מיום 18.11.14).

2.9.2. בשונה מההסכמים עם [REDACTED] במסגרתם הושאל התובע למועדונים אלה ונותר שחקן השייך למועדון, "הסכם" נכרת ישירות בין התובע למועדון [REDACTED] ללא זיקה כלשהי למועדון ובאופן שביטא את עצמאותו וחופשיותו של התובע לעשות בכרטיסו ככל שיחפוץ ולהתקשר עם כל מועדון אחר, ללא תמורה בכל עת ומבלי שיהיה כבול בהתנאה חוזית כלשהי כלפי המועדון או במחסום כלשהו מצד המועדון כלפיו.

2.9.3. במצב בו חופשי התובע להתקשר עם כל מועדון אחר ללא מגבלה וללא כל מחויבות כלפי המועדון והוא בוחר לממש זאת, לא רובצת על המועדון כל מחויבות כלפיו לרבות לא מחויבות כספית.

2.9.4. אין כל משמעות ו/או רלבנטיות לעובדה "שהסכם" מעניק לתובע שכר נמוך בהרבה מזה המוענק לו בהסכם עם המועדון שכן, היתה זו החלטתו הבלעדית והעצמאית של התובע להתקשר "בהסכם" כדי לממש את יכולתו המקצועית בתנאי שכר פחותים מאלה שקיבל מהמועדון.

2.9.5. לאור האמור, זכאי התובע לתשלום שכר מהמועדון אך ורק לתקופה שמיום 1.6.14 ועד ליום 15.2.15, דהיינו – 8.5 משכורות בשיעור [REDACTED] (ברוטו) כל אחת וסה"כ [REDACTED] (ברוטו) (להלן – "הסכום").

האם יש להפחית מהסכום בשל עקרון הקטנת הנזק

2.10. לטענת המועדון, על אף שהתובע ידע שאינו מצוי בתכניותיו וכי הוא משוחרר מהקבוצה, הוא לא עשה דבר כדי להתקשר עם מועדון אחר והעדיף להתאמן בצד שלא עם סגל הקבוצה תוך שהוא "נאחז בקרנות המזבח", קרי – בשכר הגבוה שעל פי ההסכם, תוך התעשרות שלא כדין על חשבון המועדון.

לפיכך, טוען המועדון, התובע לא פעל להקטנת נזקו ויש להפחית משכרו את השכר שיכול היה לקבל ממועדון אחר לו היה פועל כראות להתקשר עם מועדון כזה.

בשל אי הקטנת הנזק מצד התובע, טוען המועדון להפחתה בשכרו בסכום של [REDACTED] (ברוטו) לחודש בהתאם להצעה שקיבל התובע מהפועל עכו, אותה החליט שלא לממש.

2.11. מקור החובה להקטין את הנזק הוא בסעיף 14 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א – 1970. חובה זו קמה גם בהתייחס להפרתו של חוזה עבודה (העסקה). בהתאם לחובה זו על הנפגע לפעול באמצעים סבירים להקטנת נזקו ומשלא עשה זאת, יש להפחית מהסכום אותו היה אמור הנפגע להשתכר במהלך תקופת החוזה, את אשר השתכר העובד באותה תקופה או שיכול היה להשתכר, אם היה משקיע מאמץ סביר לקיים עצמו באמצעות מקור פרנסה חלופי.

העובד זכאי לפיצוי בשל הפרת ההסכם בגובה השכר אשר היה אמור להשתכר מיום הפרת ההסכם ועד למועד סיומו של ההסכם הקצוב וכל זאת בכפוף לחובתו לפעול להקטנת הנזק (דב"ע לת/84-3 עיריית רמלה נ' בן דוד, פד"ע 169 וע"ע 448/07 המאירי הסעות נ' אילוז).

באשר לחובת הקטנת הנזק נקבעו מספר כללים ובין השאר, כי אין העובד רשאי להיבטל בביתו ולסמוך על פיצוי בגין הפסד השכר שיקבל, אלא עליו לפעול באופן אקטיבי, בתום לב ובנפש חפצה לחפש עבודה חלופית וככל שמוצעת לו כזו עליו לקבלה (ע"ע 260/06 רמת טבעון מעונות הורים נ' פניבלום).

2.12. הנטל להוכחת הטענה כי התובע לא פעל להקטנת הנזק, רובץ על המועדון (דב"ע נב/ 3-101 אבן שפנגר נ' עיף ירושלים פגע כ"ר 499). טוען המועדון כי הוכיח שהתובע לא פעל להתקשר עם מועדון אחר בהסתמך על הראיות הבאות:

- התובע הודה כי לא יזם פעולות של פניה לקבוצות אחרות (לרבות לקבוצות בליגה הלאומית) והעדיף להתאמן בשורת המועדון בצד ובמנותק מיתר השחקנים.

- התובע הכשיל במכוון ניסיון של המועדון להתקשרות עם קבוצת [REDACTED] באמצעות הסוכ [REDACTED] במקום "לקפוץ" על ההצעה ולשחק בקבוצה שחפצה בשירותיו.

- התובע גילה שלאורך זמן רב, היה ביכולתו למצוא קבוצה חלופית, משהצליח בתוך 48 שעות להתקשר עם קב [REDACTED] במקום עם זו של הפועל [REDACTED] אף בחר בקבוצת [REDACTED] שזו הציעה לו שכר נמוך מזה שהוצע לו ע"י הפועל [REDACTED]

2.13. אכן, התנהלותו של התובע באשר לפעולותיו האקטיביות ליצור קשר עם קבוצות אחרות ולהתקשר עמן בחוזה יוצרת אי נוחות מסוימת.

יחד עם זאת, לא ניתן לקבוע כי התובע ישב בחיבוק ידיים מבלי לנקוט באמצעים סבירים ליצירת קשר עם קבוצות אחרות.

הסוכ [REDACTED] להלן – "הסוכן" העיד כי ביצע מטעמו של התובע ניסיונות שונים למצוא עבורו קבוצות. הסוכן נשאל האם אין בנמצא קבוצות לרבות בליגות אחרות, המוכנות לקבל את התובע שורותיהן והאם היו פניות לקבוצות כאלה והשיב:

"בוא נגיד שאחרי חצי שנה [REDACTED] העסק לא הלך. פנינו אבל לא הלך. היה ניסיון בעבר [REDACTED] שבסופו של דבר לא הסכים... זה לא הלך בעניין הכספי והמקצועי. באיזשהו שלב דיברנו עם [REDACTED] על סכומים נמוכים יותר והוא לא הסכים" (פרטיכל ע"מ 47 ש' 19-26)

ובהמשך:

"אמרת שפנית לקבוצת [REDACTED] גם אני. היו גם אנשים אחרים שפנו... אמרתי [REDACTED] בול להצליח [REDACTED] הוא יכול להגיע ללא תמורה וגם מוכן לשחק במשכורת שהוא לא רגיל... אמרתי שהשכר יכול להיות נמוך מאוד" (פרטיכל ע"מ 49 ש' 16-27).

ובהמשך:

"[REDACTED] הסכים לשכר נמוך כדי לשחק [REDACTED] כן" (פרטיכל ע"מ 50 רישא).

3.6. באשר למניעתו של התובע מלהשתתף באימוניו הסדירים של המועדון ותחת זאת הכללתו במסגרת נפרדת של אימונים אישיים ושטחיים הכוללים ריצה סביב המגרש ללא אימוני משחק וכדור, תחת הוראותיו של מאמן כושר ממחלקת הנוער ושלא במסגרת קבוצתית, מתעוררת השאלה האם במצב כזה מקיים המועדון את ההסכם בתום לב ואינו מפר את ההסכם.

3.7. מהי החובה לקיים הסכם בתום לב?

הנשיא ברק הגדיר חובה זו כחובה לנהוג לפי הכלל "אדם לאדם – אדם" להבדיל מן הכלל "אדם לאדם – מלאך" ו"אדם לאדם – זאב".

בע"א 529/80 שיכון עובדים נ' זפניק נקבע, כי עמידה על קוצו של יוד של חוזה תוך התעלמות גמורה מן האינטרס של הצד שכנגד, מהווה קיום חוזה שלא בתום לב.

בבר"ע 305/80 שילה ואח' נ' רצקובסקי ואח' נקבע, כי חובת תום הלב מחייבת בעל דין לפעול באופן "הגון וסביר".

3.8. סעי' 3 א. להסכם מחייב את השחקן להשתתף באורח פעיל בכל אימוני הקבוצה.

ההסכם והנספח אינם עוסקים בפירוט האימונים וסוגיהם.

לדידי, מובן מאליו כי בצד מחויבותו של התובע להשתתף בכל אימוני הקבוצה, קיימת מחויבות מצד הקבוצה להעניק לו תנאי אימון החיוניים ליישום כישוריו ככדורגלן, לפתחם ולהתאימם למסגרת של קבוצה.

אין חולק כי לעיתים, יש מקום להעניק לשחקן אימונים אישיים כדי לשפר את כושרו הגופני או כדי לקדם את יכולתו המקצועית, כגון בשיפור הטכניקה האישית ובהבנתו של המשחק.

אך בסופו של דבר, משחק הכדורגל הוא ספורט קבוצתי ועל כן, ככלל, מרביתו של האימון בו משתתף כדורגלן צריך להתבצע בקבוצה תוך שימוש בכדור ויישום מערכי משחק שונים ומשתנים.

בהכללתו של התובע במסגרת נפרדת של אימונים אישיים ושטחיים הכוללים אימוני ריצה בגפו, ללא אימוני משחק וכדור ושלא במסגרת קבוצתית, הפר המועדון את מחויבותו כלפיו.

3.9. ברור לחלוטין והמועדון אף לא הסתיר זאת, כי רצה שהתובע יעזוב במהירות את שורותיו וימצא מועדון אחר לשחק בו. על רקע זה, לא ניתן להשתחרר מהמסקנה כי ההוראה שניתנה לתובע להתאמן בנפרד שלא במסגרת הקבוצה (וכדברי התובע "בקבוצת המנוחים"), נועדה ללחוץ עליו להפר את ההסכם בכך שלא יתייצב לאימונים או למצער, "שיישבר" ויעזוב באופן חד צדדי את המועדון.

לפיכך, אין לי אלא לקבוע כי, בנסיבותיו של תיק זה ועל אף שהוצא מסגל הקבוצה, מניעתו של התובע מלהשתתף באימוניו הסדירים של המועדון ובמקום זאת הכללתו במסגרת נפרדת של אימוניים אישיים ושטחיים ללא אימוני משחק וכדור, מהווה מצד המועדון קיום של ההסכם שלא בתום לב ומשמשת עילה להענקת סעד של פיצויים בגין גרם נזק לקריירה המקצועית של התובע.

3.10. להוכחת הנזק צירף התובע את חוות דעתו של המומחה מ- [REDACTED] אשר העריך את הנזק המקצועי שנגרם לתובע ב- 50% משווי שכרו בעונת 14/15, קרי ב- [REDACTED].

המועדון בחר שלא להמציא חוות דעת של מומחה מטעמו והעיד לעניין זה את מנכ"ל קבוצת [REDACTED]

מר [REDACTED] ביסס את נזקו של התובע על קריטריונים המשמשים לפיצוי קבוצה בשל השבחת שחקן למעשה התעלם מעובדות שונות הרלבנטיות למצבו של התובע, לכושרו וליכולותיו עובר לעונת המשחקים 14/15.

בכלל זה התעלם מ- [REDACTED] מהעובדה שהתובע התאמן באופן סדיר בקבוצת [REDACTED], מפציעותיו אשר פגמו ביכולתו ומפרק הזמן בו ניתן להחזיר את התובע ליכולת מקצועית ראויה ולשלב במסגרת קבוצתית.

נראה לי כי דברי מר [REDACTED] לפיהם במצב דומה של שחקן אחר, ניתן היה להחזיר התובע לכושר מקצועי סביר תוך שילובו בקבוצה בתוך כחודש ימים, מבטאים בצורה נכונה את בסיס הפיצוי שיש להעניק לתובע.

3.11. לאור זאת, נראה לי לנכון לפסוק לתובע פיצוי בסך [REDACTED] המבטא את משכורתו לחודש אחד במסגרת ההסכם עם המועדון לעונת 14/15.

פיצוי זה מוענק לתובע בגין הנזק שנגרם לו בשל קיומו של ההסכם בחסר תום לב והפרתו ע"י המועדון, כמפורט בסעיפים 3.8 ו-3.9 לעיל.

4. הסעד לתשלום דמי שכירות לרכב

4.1. לטענת התובע (בסיכומיו ע"מ 5 פסקה 17-18), הוא נאלץ לשכור רכב לתקופה של 3 חודשים בעונת המשחקים 14/15, בשל העובדה שהמועדון לא העמיד לרשותו רכב כמתחייב.

מנכ"ל הקבוצה אישר בעדותו (פרוטוקול ע"מ 33 ש' 17-18) כי במשך 3 חודשים, התובע הגיע לאימוני הקבוצה עם רכב שכור.

4.2. בהתאם לפסק בבוררות הראשונה, חויב המועדון לאפשר לתובע להחזיק ולהשתמש ברכב שנמסר לו ע"י המועדון, כשעל התובע לשאת בכל תשלומי השימוש.

4.3. צודק המועדון בטענתו (סעיף 66 לסכומיו), כי התובע לא הציג ראיה כלשהי לפיה הוציא מכיסו סך חודשי של 3,000 ₪ בגין שכירות הרכב.

אף צודק המועדון בטענתו כי התובע אינו זכאי לרכב של המועדון מהעת שהחל לשחק בקבוצת

כבר קבעתי לעיל כי היחסיים החוזיים בין הצדדים הסתיימו עת נחתם ההסכם בין התובע לקבוצת

4.4. לאור האמור ועל דרך האומדנא, אני מעמיד את הוצאתו החודשית של התובע בגין שכירות רכב על סך 2,000 ₪ לחודש ובגין 3 חודשי שכירות על סך 6,000 ₪.

5. הסעד לתשלום שכר דירה

5.1. בכתב התביעה (סעי' 23) עתר התובע לתשלום דמי שכירות בסך \$800 לחודש עבור 48 חודשים.

מהתייחסותו בסיכומיו לתשלום דמי שכירות, לא נהיר אם נותר התובע בתביעתו זו או שבחר לוותר עליה.

כל שטוען התובע בסיכומיו (ע"מ 4 סעיף 11), הינו כי על המועדון לשלם לו דמי שכירות עד לתקרה של \$800 לחודש ותו לא.

5.2. בתביעתו בבוררות הראשונה, התובע לא עתר לתשלום דמי שכירות כיון שהבין שלא קמה לו זכות בעניין זה. בפסק הבוררות ראשונה, לא הוענק לו סעד כלשהו בעניין זה.

5.3. סעיף 2.3 לנספח, קובע כי חובתו של המועדון בהוצאות שכר דירה כלפי התובע, קמה בתנאי שהתובע בוחר להתגורר דרך קבע בעיר חיפה.

התובע נהג באופן טורדני משתבע תשלום דמי שכירות ביוזעו כי בכל תקופת ההסכם בחר שלא להתגורר בעיר משכך, לא קמה לו עילה כלשהי לסעד זה.

תביעת התובע לדמי שכירות נדחית בזה.

6. הסעדים לתשלום מענקים ופנסיה

6.1. סעדים אלה לא נתבעו בכתב התביעה והוספתם בסיכומי התובע מהווים הרחבת חזית אסורה. משכך, דינם של סעדים אלה להידחות על הסף.

6.2. למעלה מהדרוש אציין כי באשר למענקים, סעיף 3.2 קובע במפורש כי במצב בו התובע אינו נכלל בסגל הקבוצה, חבות המועדון כלפיו הינה לתשלום שכרו בלבד. ובאשר לתשלום פנסיה – לא ברור לי על יסוד מה נתבע סעד ברכיב זה. לא הוכח כי המועדון לא מילא חובתו כמעסיקו של התובע להפריש עבורו את תשלומי הפנסיה בתקופות בהן הועסק על ידו.

תביעות התובע לתשלום מענקים ופנסיה נדחות בזה.

7. סוף דבר**7.1. אני מחייב את המועדון כדלקמן:**

7.1.1. בהתאם לסעיף 2.9.5 לעיל, לשלם לתובע 8.5 משכורות לעונת 14/15 בסך **₪ 2,000** (ברוטו) כל אחת וסה"כ שכר של **₪ 17,000** (ברוטו).

7.1.2. בהתאם לסעיף 4.4 לעיל, לגלם ב-3 משכורות תוספת של 2,000 ₪ (בכל משכורת) בגין החזר הוצאות שכירות רכב.

7.1.3. לשאת בכל תשלומי החובה הכרוכים והנובעים מתשלום הסכומים שבסעיפים 7.1.1 ו-7.1.2 לעיל ולשלם לתובע את סכומי הנטו עד ולא יאוחר מיום 15.6.2015.

7.1.4. בהתאם לסעיף 3.11 לעיל, לשלם לתובע פיצוי בסך **₪ 15,000** וזאת עד ולא יאוחר מיום 15.6.2015.

ככל שבגין הפיצוי יחול על המועדון תשלום מס, יישא בו המועדון ויעביר לתובע אך את סכום הנטו שיוותר.

7.1.5. לשלם לתובע החזר אגרת בוררות בסך 1,700 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪ בתוספת מע"מ כחוק וזאת עד ולא יאוחר מיום 15.6.2015.

7.1.6. ככל שהסכומים שנפסקו לעיל לא ישולמו במלואם ובמועד, תתווסף אליהם ריבית חודשית בשיעור 0.5% החל מיום מתן פסק בוררות זה ועד למועד התשלום בפועל.

7.2. שכר טרחת הבורר

7.2.1. בתיק זה הושקעו ע"י הח"מ 37 שעות עבודה פרונטליות ושלא פרונטליות. בהתאם לסעיף 3 להחלטה מיום 18.11.14, הועמד שכר הבורר על 1,200 ₪ + מע"מ לשעה. לפיכך, השכר הכולל עומד על 44,400 ₪ + מע"מ.

7.2.2. בשכר טרחת הבורר יישאו הצדדים באופן שהתובע יישא ב-25% והמועדון ב-75%. לפיכך, על התובע לשאת בשכ"ט הבורר בסך 11,100 ₪ בתוספת מע"מ ועל המועדון לשאת בשכ"ט בסך 33,300 ₪ בתוספת מע"מ.

7.2.3. פסק הבוררות ישוחרר לצדדים כנגד תשלום שכה"ט. ככל שמי מהצדדים ישלם סכום החל על משנהו, יוחזר הסכום לצד המשלם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום התשלום ועד ליום ההשבה בפועל.

ניתן ביום 31.5.15

בורר